

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 61.920/1/V
van 24 augustus 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van
Binnenlands bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en
Armoedebestrijding ‘houdende vaststelling van de
loodscoëfficiënten voor de berekening van de loodstoelage van
de operationele loodsen’

Op 18 juli 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 1 september 2017,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘houdende vaststelling van de loodscoëfficiënten voor de berekening van de loodstoelage van de operationele loodsen’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 17 augustus 2017. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad, voorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Peter SOURBRON, staatsraden, Marc RIGAUX, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Joke GORIS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 augustus 2017.

*

* Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt ertoe de loodscoëfficiënten vast te stellen waarmee de in artikel VII 60, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 ‘houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid’ (hierna : Vlaams personeelsstatuut) bepaalde loodstoelagen worden vermenigvuldigd. Deze coëfficiënten worden vastgesteld per loodsprestatie volgens het af te leggen traject (artikel 1) en per extraprestatie (de artikelen 2 en 3).

De huidige coëfficiënten zijn vastgesteld in het ministerieel besluit van 9 juni 2016 ‘houdende vaststelling van de loodscoëfficiënten voor de berekening van de loodstoelage van de operationele loodsen’.

Artikel 4 van het ontwerp strekt ertoe het ministerieel besluit van 9 juni 2016 op te heffen. Met artikel 5 wordt beoogd aan het te nemen besluit uitwerking te verlenen met ingang van 1 juli 2016, met uitzondering van onder meer de coëfficiënten “vervoer via de pendel Terneuzen-Gent, Terneuzen-Vlissingen en vice versa” en de vergoeding voor de extraprestatie bedoeld in artikel 3, vierde lid, van het ontwerp die in werking treden “op datum van ondertekening van dit besluit”.

3. Voor het ontworpen besluit wordt rechtsgrond gevonden in artikel VII 61 van het Vlaams personeelsstatuut waarbij de Vlaamse minister bevoegd voor bestuurszaken (hierna: de minister) wordt gemachtigd om, (1) per loodsprestatie volgens het af te leggen traject en (2) per extraprestatie, de coëfficiënt te bepalen waarmee de in artikel VII 60, § 1, van het Vlaams personeelsstatuut bepaalde loodstoelagen vermenigvuldigd worden. De laatstgenoemde bepaling vindt op haar beurt rechtsgrond in artikel 87, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ en, bijkomend, in artikel 5 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

4. Luidens artikel 1, § 1, 1° en 3°, van het ontwerp wordt de schaalvergrotingscoëfficiënt voor “ieder schip met een breedte van 48 meter of meer dat niet bestemd is voor of afkomstig is van Antwerpen sluizen” aan de bedienende loods toegekend “vanaf de datum van ondertekening van dit besluit”.

Er dient te worden opgemerkt dat een inwerkingtreding waarbij de datum van ondertekening van het besluit door de minister als uitgangspunt wordt genomen, dient te worden vermeden.

Die regeling strookt immers niet met de vereisten inzake rechtszekerheid en transparantie: zolang het besluit niet is bekendgemaakt, weten de rechtzoekenden immers niet wanneer het besluit door de minister werd ondertekend. Indien die bekendmaking na de ondertekening ervan gebeurt, kunnen de rechtzoekenden bovendien niet weten dat het besluit in werking is getreden, zodat daardoor ook feitelijk terugwerkende kracht zou worden verleend aan het te nemen besluit, terwijl een dergelijke retroactieve werking in beginsel verboden is. Overigens doet zulk een wijze van inwerkingtreding ook problemen rijzen ten aanzien van artikel 190 van de Grondwet, naar luid waarvan “[g]een wet, geen besluit of verordening van algemeen, provinciaal of gemeentelijk bestuur (...) verbindend [is] dan na te zijn bekendgemaakt in de vorm bij de wet bepaald”.

Opdat het ontworpen besluit zou voldoen aan de eisen inzake rechtszekerheid, is het nodig om de gebruikelijke termijn van inwerkingtreding van besluiten te laten gelden (d.i. op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*) of, zo daarvoor een verantwoording bestaat, te bepalen dat het besluit in werking treedt op de dag van de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

Artikel 5

5. Luidens artikel 5 van het ontwerp treden de coëfficiënten “vervoer via de pendel Terneuzen-Gent, Terneuzen-Vlissingen en vice versa”, en artikel 3, vierde lid, in werking op datum van ondertekening van het te nemen besluit.

Dienaangaande wordt verwezen naar opmerking 4.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Wilfried VAN VAERENBERGH